

**UCHWAŁA NR X/48/15
RADY MIASTA SIEMIATYCZE**

z dnia 12 czerwca 2015 r.

**w sprawie Modelu Komunikacji pomiędzy samorządem a organizacjami pozarządowymi w Mieście
Siemiatycze**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, 645 i 1318, z 2014 r. poz. 379 i 1072) oraz art. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146) Rada Miasta uchwała co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Model Komunikacji pomiędzy samorządem a organizacjami pozarządowymi w Mieście Siemiatycze stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Siemiatycze.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Agnieszka Monika Zalewska

Załącznik do Uchwały Nr X/48/15
Rady Miasta Siemiatycze
z dnia 12 czerwca 2015 r.

MODEL KOMUNIKACJI

SAMORZĄD – ORGANIZACJE POZARZĄDOWE

MIASTO SIEMIATYCZE

1. Komunikacja jako element kultury współpracy pomiędzy samorządem a organizacjami pozarządowymi w Polsce

Wzajemną współpracę pomiędzy samorządem i organizacjami pozarządowymi reguluje Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z dnia 24 kwietnia 2003 r. Ustawa ta, po znacznych korektach w 2010 i 2011 roku, jest właściwie zadawalająca dla obu stron.

Istnienie odpowiednich przepisów prawnych nie oznacza jednak, że w sposób automatyczny rozpoczyna się proces budowy/rozwijania współpracy pomiędzy samorządem a organizacjami pozarządowymi. Aby mówić o współtworzeniu przez lokale władze i przedstawiciele społecznych kultury współpracy, należy pamiętać o kilku zasadach.

1. Warunkiem skutecznej komunikacji jest traktowanie przez władze publiczne społeczności lokalnej jako równoprawnego partnera.

Dlatego u podstaw tworzenia strategii komunikowania powinno znaleźć się przekonanie, że nikt nie posiada wyłączności na najlepsze rozwiązania danego problemu czy też załatwienie określonej sprawy. W przeciwnym razie pojawia się tendencja do wykorzystywania perswazji jako jedyne go środka pozyskiwania akceptacji dla określonych rozwiązań i zmiany postaw. Rodzi to w otoczeniu zewnętrznym (w tym przypadku wspólnocie lokalnej) podejrzenia nie liczenia się z opiniami mieszkańców i ich instrumentalnego traktowania.

2. Istotną przesłanką dla sprawnego komunikowania się władz lokalnych z mieszkańcami jest istnienie atmosfery wzajemnego zaufania.

Aby stan taki mógł zaistnieć, konieczne jest, by władze lokalne nie tylko informowały mieszkańców o swoich działaniach czy też zamierzeniach, ale żeby podejmowały działania pozwalające im poczuć się ich współautorami (np. zapraszanie mieszkańców do ciał opiniujących, przeprowadzanie sondaży na temat ich preferencji dotyczących sposobu rozwiązania określonego problemu). Uzyskanie akceptacji i zaufania mieszkańców wymaga wielu starań i zabiegów. Zawsze się jednak opłaca, gdyż w przeciwnym razie rozwiązywanie lokalnych problemów i wprowadzanie nowatorskich rozwiązań będzie niemożliwe. W krańcowych przypadkach może to doprowadzić do utraty przez władze lokalne społecznej legitymizacji.

3. Niezbędnym elementem skutecznego systemu komunikowania zewnętrznego są kompetentni pracownicy zaznajomieni z zasadami dotyczącymi narzędzi komunikacji. Ważne jest jednak, aby osoby odpowiadające za komunikację, obok umiejętności specjalistycznych, posiadały również świadomość misji i zadań samorządu. W przeciwnym wypadku podejmowane przez nie działania, pomimo profesjonalizmu warsztatowego, mogą być nieautentyczne i niewiarygodne.
4. Integralnym elementem działań komunikacyjnych jest istnienie systemu monitoringu podejmowanych przedsięwzięć. System taki umożliwia ocenę stopnia realizacji podjętych działań w oparciu, o którą możliwe jest korygowanie założeń wyjściowych. Jest to szczególnie ważne

w obszarze aktywności administracji samorządowej, który cechuje duża zmienność i wymóg częstej reorientacji (to, co było priorytetem dla mieszkańców kilka miesięcy temu może już nim nie być).

Z różnych badań przeprowadzanych regularnie w ostatnich latach wynika, że współpraca pomiędzy samorządem lokalnym a organizacjami pozarządowymi w Polsce pozostaje wciąż na niezadowolającym poziomie. Taki stan rzeczy widać szczególnie na poziomie lokalnym. Natomiast im wyższy szczebel samorządu, tym jakość współpracy się poprawia. Poziom i zakres badanej współpracy zależy od kilku czynników, w tym od jakości komunikacji pomiędzy samorządem i trzecim sektorem.

Jak wynika z badań przeprowadzanych przez Instytut Spraw Publicznych to, co jest najczęściej definiowane jako problematyczne, to ogromny deficyt w sferze obyczajów, codziennej praktyki, a więc kultury współpracy. Według stworzonego na potrzeby badania wskaźnika „Dystansu do celu” (DdC) we wzajemnych relacjach, średnia wartość wskaźnika dla Polski wyniosła niecałe 40% (na 100% możliwych do uzyskania, a autorzy jako dobry definiowaliby wskaźnik około 80%) i na żadnym szczeblu samorządu wartość wskaźnika nie przekroczyła też 50%. Rozpiętość pomiędzy województwami jest znaczna. Dla przykładu: warmińsko-mazurskiego - 45,7%, kujawsko-pomorskie - 42,7%, mazowieckie – 33,6%.

Największe deficyty dotyczące współpracy samorządu i organizacji pozarządowych widać w następujących obszarach:

1. **Nierówność stron**

Jednostki samorządu terytorialnego są dysponentami środków publicznych. W praktyce samorządy lokalne mogą realizować swoje zadania bez współpracy z organizacjami pozarządowymi. Dla organizacji współpraca z samorządem to z kolei konieczność (jest on ich głównym partnerem). Jak wynika z badań Instytutu Spraw Publicznych powodów nierówności należy szukać w dosyć powszechnych praktykach współpracy samorządu i organizacji pozarządowych

- obszar i charakter zlecania organizacjom pozarządowym działań: sport (współpracę w tym obszarze deklaruje 80,5% urzędów samorządowych), kultura (37,5%), zdrowie (30,1%), pomoc społeczna (28,7%), z tym że działania te są realizowane raczej w formie „oddania zadania podwykonawcy”, a nie realnej współpracy, która sprzyjałaby wzmocnieniu sektora pozarządowego, a w efekcie traktowania go jako równorzędnego partnera – zdolnego identyfikować potrzeby społeczne, uczestniczyć w poszukiwaniu rozwiązań, podejmować strategiczne, rozwojowe decyzje i dopiero finalnie realizować konkretne zadania.
- oszczędności budżetowe, które prowadzą do stosowania przez samorządy formuły wspierania realizacji zadania (dla każdego zadania zlecanego w tym trybie organizacja pozarządowa musi znaleźć dodatkowe źródło finansowania realizacji zadań publicznych), a nie ich powierzanie (w tym trybie ze środków samorządu są pokrywane wszystkie wydatki dotyczące

zlecanego zadania). W tym obszarze średnia wartość wskaźnika DdC wynosi: dla całej Polski 23,7% na szczeblu urzędów marszałkowskich 0,5%, co oznacza, że tryb powierzania realizacji zadań w praktyce nie istnieje .

Blokuje to rozwój struktur i budowanie stabilności samych organizacji, uzależniając je tym samym znowu od pieniędzy z samorządu. To zjawisko nazywane jest odwróconą pomocniczością i pozwala władzom samorządowym wykorzystywać zasadę pomocniczości w sposób niezgodny z intencjami ustawodawcy.

- niski poziom realnej konkurencyjności czyli preferowanie przez władze samorządowe organizacji z terenu własnych gmin i rozpisywania konkursów pod „swoje”, organizacje. Na każdym prawie szczeblu administracji samorządowej wartość wskaźnika DdC dla konkurencyjności nie przekracza 12
- bierna postawa III sektora w relacjach z administracją samorządową - postrzeganie przez same NGO sektora pozarządowego jako słabszą stronę w procesie współpracy, co obniża jakość tej współpracy, sprzyja także roszczeniowości i biernemu „obwinianiu” samorządów o złe praktyki.

2. **Brak kultury współpracy**

Zgodnie z ww. badaniami obecny stan współpracy cechuje przede wszystkim powierzchowność relacji, której źródła leżą w praktyce codziennej i obejmują:

- pozorny charakter współpracy - zamiast współpracy mamy do czynienia ze schematem zleceniodawca (samorząd) –zleceniobiorca (organizacja pozarządowa),
- fasadowości prawa - uchwalaniu aktów prawnych np. programu współpracy z organizacjami pozarządowymi, jedynie ze względu na wymogi ustawowe, a nie jako dokumentu faktycznie odpowiadającego potrzebom społecznym (tylko około połowy samorządów przeprowadziło faktyczne konsultacje społeczne tych programów, a tylko około ½ władz samorządowych spośród tych, które przeprowadziły takie konsultacje, udokumentowało je pisemnie). Z jednej strony „arogancja urzędników samorządowych”, z drugiej same organizacje wykazują się brakiem zainteresowania czy też możliwości i determinacji organizacyjnych, żeby wziąć czynny udział w konsultacjach.
- brak udziału NGO w identyfikacji potrzeb społecznych, przygotowywaniu propozycji rozwiązań. Organizacje pozarządowe przygotowują projekty w obszarach, w których władze lokalne przekazują zwyczajowo pieniądze.
- brak pozytywnych doświadczeń współpracy (spotkań, dyskusji, poznawania swoich racji, motywów i ograniczeń) utrudnia lub wręcz uniemożliwia budowanie pozytywnych relacji i zaufania. Dla wielu organizacji pozarządowych samorząd to symbol biurokracji, a pracownicy urzędu to osoby tworzące formalne bariery, obojętne na problemy mieszkańców, z kolei pracownicy samorządowi postrzegają siebie jako gotowych do pomocy obywatelom, nieco tylko

ograniczonych przepisami, a mających do czynienia z nieprofesjonalnymi i roszczeniowymi organizacjami.

3. **Nieobecności przedstawicieli organów stanowiących (radnych) w procesie współpracy.**

Badania pokazują, że w procesie współpracy wielkimi nieobecnymi pozostają radni, podczas, gdy to właśnie oni mogą stanowić niezwykle ważny potencjał w rozwijaniu i podnoszeniu jakości współpracy międzysektorowej w Polsce. Badania prowadzone w 2006 roku jednoznacznie pokazały, iż radni raczej nie przejawiają zainteresowania organizacjami pozarządowymi - ich wiedza ogranicza się zasadniczo do działalności lokalnych klubów sportowych i OSP. Jak wynika z badań, radni, mimo iż są wybierani w wyborach powszechnych, zwykle sytuują siebie bliżej urzędu niż strony obywatelskiej.

2. Ocena i oczekiwania organizacji pozarządowych w zakresie komunikacji pomiędzy samorządem i NGO w Siemiatyczach

Zarówno ocena jak i oczekiwania organizacji pozarządowych w zakresie komunikacji pomiędzy organizacjami pozarządowymi a samorządem w Mieście Siemiatycze zostały dokonane na podstawie:

- badania przeprowadzonego w ramach projektu „Dla Siemiatycz. Razem!”;
- wspólnej oceny współpracy organizacji pozarządowych i samorządu w Mieście Siemiatycze przeprowadzonej w oparciu o Lokalny Indeks Jakości Współpracy;
- cyklu wspólnych spotkań przedstawicieli organizacji pozarządowych i przedstawicieli samorządu Miasta Siemiatycze.

Na podstawie analizy danych ilościowych oraz opinii uzyskanych za pomocą narzędzi badań jakościowych można stwierdzić, że oczekiwania organizacji pozarządowych wobec samorządu w zakresie komunikacji są wysokie. Jednocześnie ocena jakości współpracy w obszarze komunikacji ww. podmiotów po stronie organizacji pozarządowych jest niska.

Ogólna ocena jakości komunikacji Urzędu Miasta Siemiatycze z organizacjami pozarządowymi wyniosła 2,82 pkt. na skali 6-cio punktowej. Poszczególne elementy komunikacji zostały ocenione przez organizacje pozarządowe w następujący sposób (średnia z ocen):

- komunikowanie przez Urząd o podjętych decyzjach - 3,56
- informowanie o uzasadnieniach decyzji dotyczących Miasta i jego mieszkańców – 2,14
- konsultowanie istotnych decyzji z organizacjami pozarządowymi – 2,22

Dokonano jednocześnie badania oczekiwań organizacji pozarządowych wobec samorządu w zakresie komunikacji. Z przedstawionego poniżej zestawienia ocen i oczekiwań wynika, że lokalne organizacje pozarządowe uważają, że powinny być w o wiele większym niż to ma miejsce stopniu informowane o ważnych dla lokalnej społeczności sprawach, jak również, że powinny mieć o wiele szerszą możliwość konsultowania ważnych problemów i decyzji władz samorządowych.

Taka postawa organizacji pozarządowych w Siemiatyczach może być podstawą do budowania kultury współpracy NGO i samorządu.

L.P.	OBSZAR KOMUNIKACJI	OCENA	OCZEKIWANIA
1	komunikowanie przez Urząd o podjętych decyzjach	3,56	4,34
2	Informowanie o uzasadnieniach decyzji dotyczących Miasta i jego mieszkańców	2,14	4,52
3	Konsultowanie istotnych decyzji z organizacjami pozarządowymi	2,22	4,72

Przedstawione w formie punktacji oczekiwania organizacji pozarządowych w Siemiatyczach w zakresie komunikacji można opisać w następujący sposób:

- organizacje pozarządowe w Siemiatyczach chcą być informowane o większości istotnych decyzji podejmowanych przez Urząd Miasta;
- organizacje pozarządowe chcą znać uzasadnienie podejmowanych decyzji;
- organizacje pozarządowe w Siemiatyczach oczekują, że Urząd będzie z nimi konsultował znaczną część podejmowanych decyzji.

Informacja /Potrzeby informacyjne	Oczekiwane średnia	Oczekiwane % wskazań	Zaspakajane % wskazań¹
Informacja o konkursach dla organizacji	5,92	98,6	94
Informacje o aktach prawa miejscowego	4,39	73,1	20
Strategie gminy, plany rozwoju lokalnego, inne podobne dokumenty strategiczne	4,75	79,1	10
Informacje o inicjatywach, projektach aktów prawnych, decyzji, procedur, zasad działania, uchwał.	3,96	66	2
Publikowanie komunikatów i wiadomości urzędowych.	4,93	82	50
Dostęp do danych adresowych organizacji i instytucji społecznych, biorących udział w konsultacjach.	4,90	82,1	4
Wizualizacja przyszłych rozwiązań architektonicznych czy komunikacyjnych w Internecie.	2,95	49	0
Przedstawienie kalendarza w zakresie opracowywania projektów aktów prawnych, decyzji,	3,44	57,3	0
Dostęp do relacji z obrad rady miasta	4,88	81,8	0
Publikacja ekspertyz i opinii na temat projektów aktów prawnych w Internecie	3,63	60,5	0
Elektroniczna publikacja protokołów z obrad rady miasta	4,87	81,1	0
Dostęp do obrad rady miasta	4,02	67	72

Jak widać na podstawie załączonych wyników badania Urząd powinien przeanalizować strategię komunikowaną się z organizacjami pozarządowymi biorąc pod uwagę potrzeby informacyjne organizacji oraz swoje możliwości organizacyjno – techniczne. Tym bardziej, że realizacja większości potrzeb informacyjnych organizacji nie wymaga żadnych nakładów finansowych i może być realizowana za pomocą infrastruktury, którą Urząd Miasta posiada, jak chociażby lepsze wykorzystanie strony internetowej i BIP urzędu dla publikacji większej liczby różnorodnych informacji.

¹ W tej części badania respondenci nie oceniali poziomu zaspokojenia danej potrzeby informacyjnej, wskazywali jedynie, czy potrzeba ta jest lub nie jest zaspakajana przez urząd

3. Bariery w komunikacji pomiędzy samorządem i organizacjami pozarządowymi w Polsce

Budowa prawidłowego modelu komunikacji wymaga określenia nie tylko oceny sytuacji zastanej i oczekiwań, ale również identyfikacji istniejących barier. Literatura w tym zakresie dostarcza pełnego katalogu przeszkód, które utrudniają, a czasem wręcz uniemożliwiają realizację procesu budowania modelu komunikacji pomiędzy samorządem i organizacjami pozarządowymi. Po stronie samorządu za komunikację z organizacjami pozarządowymi w praktyce odpowiada urząd.

Bariery w ocenie pracowników samorządu:

- ✓ Ograniczenia budżetowe, sztywne przepisy finansowe ograniczające możliwość prowadzenia innych niż rutynowe działań;
- ✓ Domniemanie (a często doświadczenie) stosunkowo niskiego zaangażowania w konsultacje ze strony ich potencjalnych uczestników (organizacji pozarządowych i indywidualnych obywateli);
- ✓ Mało komfortowa sytuacja, w której urzędnicy często stoją przed koniecznością komunikowania decyzji, z którymi sami się nie zgadzają i na które nie mają wpływu;
- ✓ Niejednolite stanowisko dotyczące konsultowanej sprawy w samym urzędzie. Urzędnicy, którzy przeprowadzają konsultacje społeczne, muszą brać pod uwagę zarówno opinie uczestników konsultacji, jak i swoich kolegów i przełożonych z urzędu (formalnie nieuczestniczących w konsultacjach, ale często mających znaczny wpływ na ostateczny kształt rozstrzygnięcia);
- ✓ Kłopotliwość sytuacji, w której organizacje zabierają głos i zgłaszają uwagi w ostatniej chwili;
- ✓ Przypadki interwencji (skarg) ze strony organizacji pozarządowych zgłaszane do przełożonych lub na wyższy szczebel administracji;
- ✓ Problemy wynikające z uczestnictwa w konsultacjach organizacji, które reprezentują tylko swoje partykularne interesy, wprowadzają chaos i często reprezentują roszczeniową postawę;
- ✓ Częsty brak głębszej wiedzy uczestników co do przedmiotu konsultacji;
- ✓ Brak platformy i wspólnej płaszczyzny komunikacji z organizacjami pozarządowymi
- ✓ Częsty brak zrozumienia samej istoty konsultacji. Przekonanie uczestników, że każda zgłoszona przez nich propozycja powinna być uwzględniona przez urząd. Nagminne mylenie procesu konsultacji i negocjacji;
- ✓ Dla urzędników proces konsultacji i powiązana z tym konieczność bezpośredniego kontaktu z partnerami zewnętrznymi wiąże się często z narażeniem się na bezpośrednie negatywne „recenzje” ich pracy oraz sygnały wskazujące na brak zaufania do nich;
- ✓ Częsty brak głębszej i praktycznej wiedzy na temat technik prowadzenia konsultacji społecznych;

- ✓ Kłopotliwość sytuacji, kiedy uczestnicy konsultacji w przypadku spraw, które traktują emocjonalnie, nie są skłonni do budowania konsensusu i wywołują konflikty, które urzędnikom trudno jest opanować i rozwiązywać;
- ✓ Brak dostępnej bazy informacji na temat specjalistów kompetentnych w dziedzinach będących przedmiotem konsultacji. Specjalistami takimi mogą być zarówno pojedyncze osoby, jak i organizacje (chodzi o te, które można uznać za rzeczywistych ekspertów w danej dziedzinie);
- ✓ Obawa przed kreowaniem nierealistycznych oczekiwań. Brak środków na realizację postulatów uczestników konsultacji społecznych.

Bariery w ocenie organizacji pozarządowych:

- ✓ Zbyt krótki okres trwania konsultacji. W wielu przypadkach nie wystarczy poświęcić na konsultacje nawet 30 dni, nie mówiąc już o krótszym okresie. Czas ten jest niewystarczający na spokojne i przemyślane wypracowanie stanowiska jednej organizacji, a tym bardziej grupy organizacji. W odczuciu trzeciego sektora czas przeznaczony na konsultacje jest niewystarczający również dla samych urzędników.
- ✓ Brak wiary urzędników w przydatność opinii i doświadczenia przedstawicieli organizacji pozarządowych. Urzędnicy przekonani są o tym, że organizacje nie posiadają ekspertów z dziedzin, które są przedmiotem konsultacji. W odczuciu organizacji pozarządowych dla urzędników ważniejsza jest wiedza dotycząca kwestii formalnych (prawnych) niż wiedza merytoryczna w projektowaniu rozwiązań, które mogą poprawiać jakość ostatecznej wersji dokumentu. Urzędnicy nie dostrzegają, że kompetencje organizacji często polegają przede wszystkim na posiadaniu bezpośredniej praktyki oraz zdolności do nazywania problemów.
- ✓ Brak platform współpracy urzędników z przedstawicielami organizacji.
- ✓ Urzędnikom zdarza się, że ułatwiają sobie zadanie i – celowo lub wskutek braku umiejętności znajdowania nowych partnerów – do konsultacji zapraszają wciąż tych samych uczestników. Najczęściej są to organizacje będące na listach uczestników konkursów o dotacje lub inne organizacje, które same zgłaszają się do urzędu. Problem braku umiejętności doboru partnerów społecznych do procesu konsultacji powoduje, że konsultacje mają pozorny charakter.
- ✓ Brak gotowości urzędników do szerszej dyskusji. Często prezentują oni wąskie, techniczne podejście do konsultowania szczegółowego, skończonego dokumentu, bez chęci omówienia jego szerszego kontekstu. Takie konsultacje powinny być prowadzone już na etapie pracy nad założeniami przedmiotu konsultacji. W takiej sytuacji łatwiej jest omówić kontekst konsultowanej sprawy, a początkowa faza tworzenia dokumentu jest dobrym momentem do wytłumaczenia uczestnikom konsultacji jego celu.

- ✓ Brak konsultowania założeń powoduje poczucie braku wpływu na podejmowane przez urząd decyzje.
- ✓ Obawy organizacji pozarządowych w odniesieniu do reakcji urzędników na uwagi zgłaszane w trakcie konsultacji. Głoszenie przez partnerów w czasie konsultacji niepopularnych opinii i uwag może w odczuciu organizacji skutkować rodzajem „kary”, np. poprzez ograniczenie szans na uzyskanie wsparcia ze strony urzędu.
- ✓ Uczestnikom konsultacji przeszkadzają fasadowe często procedury. Regulacje na poziomie urzędu nie wypełniają swojej roli, czyli nie ułatwiają konsultacji i obywatelskiej partycypacji. Bywa wręcz, że w praktyce bardzo je utrudniają.
- ✓ Zdaniem uczestników konsultacji społecznych na poziomie lokalnym brakuje też konsultacji spraw, które faktycznie interesują mieszkańców, bo przecież trudno, żeby szersze zaangażowanie poszczególnych obywateli budziły jedynie konsultacje dokumentów.

4. Komunikacja w „Modelu współpracy samorządu i organizacji pozarządowych” – standard minimum

„Model współpracy samorządu i organizacji pozarządowych” został opracowany przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Narzędzia komunikacji wykorzystywane przez administracje samorządową w komunikacji z organizacjami pozarządowymi

1. Organizacja sondaży internetowych pozwalających na wskazanie najbardziej preferowanych rozwiązań.
2. Organizacja sondaży internetowych mających na celu poznanie potrzeb legislacyjnych.
3. Organizacja sondaży telefonicznych.
4. Organizacja spotkań „uzgodnieniowych” pozwalających na prezentacje stanowisk i uzgodnienie rozwiązań.
5. Możliwość udziału w pracach komisji lub rady miasta.
6. Możliwość prezentacji stanowiska na spotkaniu komisji lub rady miasta.
7. Umożliwienie wyrażenia pisemnej opinii.
8. Publikacja listy dotacji w Internecie oraz listy grantów dla organizacji pozarządowych.
9. „Czaty” internetowe z przedstawicielami władz publicznych.
10. Interaktywne sesje rady lub komisji – bezpośrednia transmisja posiedzeń z udostępnieniem formularza kontaktowego i odpowiedziami na pytania (na bieżąco/pod koniec sesji)
11. Budowa stałych paneli konsultacyjnych NGO.
12. Organizacja zebrań konsultacyjnych.
13. Organizacja wspólnych grup roboczych.

Zgodnie z „Modelem współpracy samorządu i organizacji pozarządowych” zakres współdziałania obejmuje następujące obszary:

1. Współpraca jednostek samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych w zakresie tworzenia polityk publicznych:
 - Współpraca samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych przy diagnozowaniu lokalnych problemów i wyzwań
 - Wzajemne informowanie się samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych o planach, zamierzeniach i kierunkach działań.
 - Współtworzenie przez samorząd terytorialny i organizacje pozarządowe strategii i programów realizacji polityk publicznych oraz rozwiązań instytucjonalnych.
 - Konsultowanie przez samorząd terytorialny i organizacje pozarządowe założeń projektów i aktów normatywnych oraz zasad realizacji innych przedsięwzięć

- Współpraca samorządu i organizacji pozarządowych przy wdrażaniu polityk publicznych
 - Uczestnictwo organizacji pozarządowych w ocenie realizacji polityk i programów
2. Współpraca jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami pozarządowymi w zakresie realizacji zadań publicznych (finansowa i niefinansowa):
- Realizacja zadań publicznych z wykorzystaniem form finansowych
 - Realizacja zadań publicznych z wykorzystaniem form niefinansowych
 - Partnerstwo projektowe w realizacji zadań publicznych
3. Współpraca jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami pozarządowymi w zakresie tworzenia warunków do społecznej aktywności:
- System wspierania inicjatyw obywatelskich i organizacji pozarządowych
 - Wspieranie procesów integracji sektora organizacji pozarządowych
 - Partnerstwo lokalne

W ramach „Modelu współpracy administracji publicznej i organizacji pozarządowych” dla każdego z ww. obszarów wyznaczony został standard minimum. Obejmuje on formy współpracy, które docelowo powinny obowiązywać we współpracy samorządu i organizacji pozarządowych. W każdym z tych obszarów znajdują się działania, które obejmują proces komunikacji.

Obszary standardu minimum współpracy samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych, do których powinien mieć zastosowanie model komunikacji:

OBSZAR WSPÓŁPRACY	STANDARD MINIMUM
diagnozowanie lokalnych problemów i wyzwań	powołanie rady/zespołu ds. diagnozy problemów lokalnych
	trwałe mechanizmy służące wykonywaniu cyklicznej diagnozy
współtworzenie strategii i programów realizacji polityk publicznych	opracowanie modelu dokumentów strategicznych
	opracowanie procedury tworzenia dokumentów planistycznych
	ewaluacja (ex ante i ex post)
konsultowanie założeń projektów i aktów normatywnych oraz zasad realizacji innych przedsięwzięć	tworzenie procedur i standardów konsultacji w dialogu z NGO z użyciem metod tradycyjnych (strona internetowa, dostarczanie dokumentów do konsultacji drogą elektroniczną i tradycyjną) i innowacyjnych (grupy fokusowe; rada młodzieży; rada seniorów; rada badań społecznych; obywatelska rada ds. przestrzeni; panele obywatelskie)
	utworzenie strony internetowej/zakładki poświęconej konsultacjom społecznym, dostępnej dla osób z niepełnosprawnością wzroku.
	Procedura konsultacji społecznych obejmuje: prezentację stanowisk, odpowiedzi na zgłoszone kwestie; autorzy konsultowanych dokumentów uzasadniają przyjęcie bądź odrzucenie zgłaszanych uwag.; wyniki publikowane na stronach internetowych samorządu, na portalach internetowych dla organizacji pozarządowych i udostępniane w siedzibie jst; zawiera termin i metody prowadzenia ewaluacji oraz sposób wdrażania rekomendacji.

wdrażanie polityk publicznych	baza adresów e-mailowych oraz pocztowych organizacji pozarządowych
	strona www samorządu, odwołująca się do realizacji poszczególnych polityk publicznych
	powołanie Rady Działalności Pożytku Publicznego lub ciała o podobnym charakterze
ocena realizacji polityk publicznych	konsultacja wskaźników pomiaru efektywności realizacji polityk publicznych zapisanych w programie współpracy
	ewaluacji dokonują podmioty niebędące w konflikcie interesów chyba, że jest to samoewaluacja dokonywana wraz z partnerami na podstawie wystandaryzowanego narzędzia
	umieszczanie informacji o wynikach oceny realizacji programu współpracy NGO i JST za poprzedni rok na stronie internetowej samorządu.
	badanie zadowolenia mieszkańców z realizacji polityk publicznych, w tym opinie grup mniejszościowych i zagrożonych dyskryminacją.
realizacja zadań publicznych z wykorzystaniem form finansowych	zrównoważony udział przedstawicieli JST i NGO w komisjach, podpisywana deklaracja bezstronności
	opracowanie formularza zlecenia zadań publicznych
	informacja na stronach www/BIP o planowanych przez urząd działaniach prowadzonych w ramach zleconego zadania publicznego opracowana zgodnie z przyjętym formularzem
realizacja zadań publicznych z wykorzystaniem form niefinansowych	zasady umieszczania informacji o działaniach NGO na stronach JST
	procedura udzielania patronatów
	spotkania informacyjne dot. rozliczania zadań publicznych spotkania informacyjne/szkoleniowe zapewniające równość szans w zakresie realizacji zadania publicznego
	zasady włączania pracowników samorządowych do realizacji zadania publicznego przez organizacje pozarządowe.
wspieranie inicjatyw obywatelskich i organizacji pozarządowych	procedura wykorzystania narzędzi informacyjno-promocyjnych będących w dyspozycji samorządu
	powołanie pełnomocnika ds. NGO/utworzenie ośrodka wspierania organizacji pozarządowych i inicjatyw obywatelskich zapewniającego wsparcie
	procedura określająca zasady udzielania przez samorząd pomocy informacyjnej i doradczej dla grup obywatelskich
	organizacja spotkań informacyjnych dla grup nieformalnych
	prowadzenie przez samorząd bazy danych inicjatyw lokalnych
wspieranie procesów integracji sektora organizacji pozarządowych	współorganizacja nieformalnego spotkania organizacji pozarządowych, np. pikniku organizacji pozarządowych, przynajmniej raz w roku
	wspólne działania promocyjne organizacji pozarządowych w ramach określonych wydarzeń lokalnych

5. Model komunikacji

Model komunikacji uwzględnia trzy elementy:

- zadania;
- tryb realizacji zadań;
- wybrane narzędzia komunikacji służące do realizacji zadań.

Podstawą realizacji modelu komunikacji jest założenie, że:

- zarówno samorząd jak i organizacje pozarządowe wspólnie odpowiadają za realizację modelu;
- wszystkie przewidziane w modelu działania będą prowadzone zgodnie z następującymi zasadami wynikającymi z Ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie:
 - zasadą suwerenności - wszyscy partnerzy dzielą się informacjami w granicach obowiązującego prawa (mają obowiązek udostępniania informacji publicznej), natomiast pozostałe informacje przekazywane są przez organizacje pozarządowe dobrowolnie
 - zasadą partnerstwa – wszyscy partnerzy wymieniają się posiadanymi informacjami przydatnymi do realizacji/planowania wszelkich działań na rzecz Miasta Siemiatycze
 - zasadą pomocniczości - zarówno samorząd, jak i większe organizacje pozarządowe wspierają oddolne inicjatywy i małe organizacje w dostępie do informacji
 - zasadą efektywności - do jak najliczniejszej grupy odbiorców, przy jak najniższych nakładach finansowych, przekazywana jest rzetelna, pełna, przystępna informacja
 - zasadą uczciwej konkurencji - dostęp do informacji jest równy dla wszystkich podmiotów niezależnie od ich statusu czy potencjału
 - zasadą jawności - wszystkie istotne informacje przydatne do realizacji/planowania wszelkich działań na rzecz Miasta Siemiatycze są dostępne dla wszystkich zainteresowanych.

Model komunikacji

- I. Burmistrz Miasta wyznaczy pracownika odpowiedzialnego za realizację Modelu Komunikacji po stronie Miasta. Informacja w tej sprawie będzie dostępna na stronie internetowej Miasta/zakładka organizacje pozarządowe oraz na tablicy informacyjnej.
- II. Wpisanie Modelu Komunikacji (jako załącznika) do Programu współpracy samorządu i organizacji pozarządowych.
- III. Baza danych o organizacjach pozarządowych działających na terenie Miasta Siemiatycze. Utworzenie/aktualizacja bazy organizacji pozarządowych na stronie internetowej Miasta/zakładka organizacje pozarządowe. NGO przekażą/uaktualnią na bieżąco dane o sobie (min.: nazwa, adres, tel./e-mail, sposób kontaktu, osoby działające w organizacji, obszary działań)

- IV. Utworzenie/aktualizacja bazy danych inicjatyw lokalnych na stronie internetowej Miasta/zakładka organizacje pozarządowe.
NGO przekażą/uaktualnią na bieżąco informacje o inicjatywach lokalnych.
- V. Utworzenie na stronie internetowej Miasta zakładki dla organizacji pozarządowych i tablicy informacyjnej na potrzeby organizacji pozarządowych w zakresie komunikacji.
Urząd będzie zamieszczał informacje o działaniach organizacji pozarządowych redagowane przez te organizacje.
- VI. Spotkania informacyjno – konsultacyjne z mieszkańcami Miasta.
Samorząd wraz z organizacjami pozarządowymi przygotowuje 2 x w roku wspólne spotkanie dla mieszkańców Miasta w celu przekazania informacji o wszystkich aspektach i formach realizowanej współpracy.
- VII. Kolportowanie przez wszystkich partnerów informacji ważnych dla lokalnej społeczności.
Partnerzy będą przekazywać sobie wzajemnie informacje /materiały, w celu dalszego ich upowszechniania.
Kanały informacji wykorzystywane przez wszystkich partnerów (strony internetowe; sms; telefon; e-mail; informacje na tablicy ogłoszeń; spotkania).

6. Monitoring realizacji modelu komunikacji

1. Monitoring realizacji modelu komunikacji będzie realizowany w następujący sposób:
 - Urząd Miasta zorganizuje 1 x w roku otwarte spotkanie dla organizacji pozarządowych, którego celem będzie omówienie wyników monitoringu realizacji Modelu Komunikacji;
 - Urząd Miasta przeprowadzi 1 x w roku badanie ankietowe mieszkańców;
 - Monitoring będzie obejmował wskaźniki określone w Modelu Komunikacji.
2. Dane na potrzeby monitorowania realizacji modelu komunikacji będą zbierane przez wszystkich partnerów, a w szczególności: pracowników Urzędu Miasta, jednostki podległe, radnych, organizacje pozarządowe, nieformalne grupy inicjatywne, nieformalnych liderów lokalnych.
3. Wskaźniki do monitoringu:
 - liczba informacji zamieszczanych na stronie internetowej Miasta w zakładce dla organizacji pozarządowych;
 - liczba organizacji pozarządowych, których informacje o ich inicjatywach zostały umieszczone na stronie internetowej Miasta;
 - liczba informacji o inicjatywach lokalnych (zgłaszanych przez organizacje pozarządowe i grupy nieformalne) opublikowanych na stronie internetowej Miasta
 - liczba spotkań informacyjno – konsultacyjnych z mieszkańcami zorganizowanych wspólnie przez Miasto i organizacje pozarządowe.
4. Wyniki procesu monitorowania będą podane do publicznej wiadomości z wykorzystaniem następujących narzędzi:
 - strona internetowa Miasta Siemiatycze/ zakładka dla organizacji pozarządowych;
 - tablica informacyjna przeznaczona dla organizacji pozarządowych;
 - przedstawienie wyników monitoringu na posiedzeniu Rady Miasta.
5. Ankieta dla mieszkańców
 - Raz w roku zostanie przeprowadzona ankieta dotycząca efektów realizacji przez Miasto Siemiatycze i organizacje pozarządowe modelu komunikacji.
 - Ankieta będzie miała charakter anonimowy.
 - Ankieta będzie adresowana do mieszkańców Miasta Siemiatycze. Jej celem będzie uzyskanie informacji, na ile realizacja modelu komunikacji przez Urząd Miasta Siemiatycze i lokalne organizacje pozarządowe powoduje, że mieszkańcy czują się lepiej poinformowani o działaniach zarówno Urzędu Miasta, jak i lokalnych organizacji pozarządowych.
 - Ankieta będzie zawierała również pytanie o to, jakiego rodzaju informacji, w opinii badanych, brakuje.

- Wyniki ankiety zostaną podane do publicznej wiadomości z wykorzystaniem następujących narzędzi:
 - ✓ strona internetowa Miasta Siemiatycze/ zakładka dla organizacji pozarządowych;
 - ✓ tablica informacyjna przeznaczona dla organizacji pozarządowych;
 - ✓ informacja na posiedzeniu Rady Miasta.

Burmistrz Miasta Siemiatycze w drodze zarządzenia określi wzory dokumentów koniecznych do realizacji modelu, w tym:

- wzór ankiety zgłoszeniowej dla organizacji pozarządowych działających na terenie Miasta Siemiatycze,
- wzór zgłoszenia informacji o wydarzeniu / przedsięwzięciu realizowanym / planowanym przez organizację pozarządową do zamieszczenia na stronie internetowej Miasta w zakładce dla organizacji pozarządowych,
- wzór ankiety „Oceny współpracy samorządu i organizacji pozarządowych w mieście Siemiatycze za okres od ... do ...”,
- wzór przedstawienia wyników ankiety „Oceny współpracy samorządu i organizacji pozarządowych w mieście Siemiatycze za okres od ... do ...”,
- wzór przedstawienia wyników monitorowania realizacji modelu komunikacji w Mieście Siemiatycze.

Przewodniczący Rady Miasta

Agnieszka Monika Zalewska